

Vi er moderate optimister med hensyn til det her arbejde, men vi vil ikke udelukke en undersøgelse på et senere tidspunkt.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil først sige tak til SF, fordi man har fremsat det her forslag. Jeg synes, at den debat, vi har haft her, og den socialdemokratiske ordførers indlæg og den radikale ordførers indlæg lover godt, for der var vel heller ingen, der havde forventet, at vi skulle vedtage det her i dag. Det kan vi jo heller ikke, for det er kun en første behandling, og under alle omstændigheder skal det til anden behandling. Når vi ikke det inden sommerferien, kan det jo eventuelt komme op i en forbedret udgave med nogle af de forslag, der er kommet fra forskellige folk. Jeg synes, at debatten har tjent et formål. Så det synes jeg har været positivt.

Så vil jeg selv sige et par ord om den proces, som har været i gang. Vi fra Enhedslisten ønskede en uvildig undersøgelse straks fra starten. Vi fik at vide, at hver en sten skulle vendes. Den uvildige undersøgelse blev afvist, og i stedet for blev den proces, der nu er i gang, sat i værk. Der var forskellige argumenter for, hvorfor det ikke var rigtigt at tage en uvildig undersøgelse, og dem vil jeg godt dvæle et øjeblik ved.

Det ene argument var, at det ville være svært så mange år efter at lave en nøjagtig redegørelse. Der mener jeg, at modargumentet, der er i denne sag, er Lund-kommissionens rapport. Når andre ikke har kunnet få den oppe på Biblioteket, så er det, fordi jeg har beslagnet den. Jeg er kommet så langt, og jeg har brugt flere måneder på det, men jeg skal nok blive færdig, så andre også kan komme til.

Jeg kan godt fortælle, at det er en god rapport, som viser – og det er jo det vigtigste – at det faktisk er muligt at komme ganske langt ved at bygge på ikke én persons hukommelse, men mange personers hukommelse, og stykke det sammen med de skriftlige kilder, man har, og andre kilder, man har. Da kan det faktisk lykkes at komme rigtig langt og give et fantastisk godt billede, og jeg tror da, at en af grundene til, at man har lavet en så radikal lovgivning i Norge, som man har omkring kontrollen fremover, hænger sammen med, at man har lavet det her gode forarbejde. Så jeg kan kun anbefale den.

Så er det blevet anført, at vi jo kan stille spørgsmål i Retsudvalget. Der kan også stilles

spørgsmål i Kontroludvalget osv. Det er også fuldstændig rigtig, men vores problem er jo, at vi allerede har et problem med kvaliteten af det, vi får tilbage. Bl.a. er der det dér med, at nogle ting ligesom hele tiden bliver sendt til hjørne. Jeg vil godt nævne et eksempel:

Den 2. april, dagen efter redegørelsen, spørger hr. Keld Albrechtsen justitsministeren: Blev undertegnede som medlem af Folketinget registreret af PET, da han var medlem af Folketinget for VS sidste gang og var en del af det sikkerhedspolitiske flertal, der jo var herinde?

Der går 18 dage, så kommer der et svar fra justitsministeren: Da de spørgsmål, som du rejser, vedrører Politiets Efterretningstjeneste, har jeg i dag videresendt en opfordring til Politiets Efterretningstjeneste, hvorfra du vil modtage svar.

Så går der fra den 20. april til den 4. maj, det er 14 dage mere. Rigspolitichefen skriver: Da Politiets Efterretningstjeneste har modtaget et større antal lignende henvendelser, har man af ressourcemæssige grunde ikke kunnet færdigbehandle Deres anmodning. En afgørelse må imidlertid forventes at foreligge senest 20 dage fra i dag.

Der går 21 dage, man er fremme ved den 25. maj. Så kommer der et svar, der lyder: Da der i Retsudvalget er stillet spørgsmål om overvågning af grupper af Venstresocialisterne i 1980'erne, har Politiets Efterretningstjeneste imidlertid fundet det rettest at lade besvarelsen af Deres henvendelse afvente justitsministerens besvarelse af retsudvalgsspørgsmålet.

Og så frygter jeg jo bare, at justitsministeren vil svare Retsudvalget, at han nu har oversendt det til Politiets Efterretningstjeneste til en udtalelse.

Sådan kan man ligesom køre rundt. Der er gået 2 måneder foreløbig, og der kan formentlig gå 2 måneder til eller 4 måneder til, og dér mener vi altså, det er en ministeropgave på en helt anden håndfald måde at slå i bordet og sige: Det her er ikke at lægge op til, at hver en sten bliver vendt hurtigt og kontant. Vi må finde en bedre måde at gøre det på, tage et møde med PET og aftale med dem, med Rigspolitiet, hvordan gør vi det her på en mere effektiv måde.

Så er der fejlsvarene. Det har jeg været inde på, jeg vil ikke dvæle meget ved det. Det, der står om Sydafrikakomiteen, og som er interessant – jeg kan ikke komme ind på det her, men det er interessant også af udenrigspolitiske